

32003L0004

14.2.2003

JURNALUL OFICIAL AL UNIUNII EUROPENE

L 41/26

DIRECTIVA 2003/4/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI
din 28 ianuarie 2003
privind accesul publicului la informațiile despre mediu și de abrogare a Directivei 90/313/CEE a
Consiliului

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 175 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽²⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽³⁾,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽⁴⁾, având în vedere proiectul comun aprobat de Comitetul de conciliere la 8 noiembrie 2002,

întrucât:

- (1) Accesul sporit al publicului la informațiile despre mediu și diseminarea acestor informații contribuie la o mai bună conștientizare a problemelor de mediu, la schimbul liber de opinii, la o participare mai eficientă a publicului la luarea deciziilor despre mediu și, în cele din urmă, la îmbunătățirea mediului.
- (2) Directiva 90/313/CEE a Consiliului din 7 iunie 1990 privind libertatea de acces la informații în domeniul mediului ⁽⁵⁾ a inițiat un proces de schimbare a modului în care autoritățile publice abordează problema deschiderii și a transparenței, stabilind măsuri pentru exercitarea dreptului la accesul public la informații despre mediu, proces care trebuie dezvoltat și continuat. Prezenta directivă extinde accesul existent acordat în temeiul Directivei 90/313/CEE.
- (3) Articolul 8 din directiva menționată anterior impune statelor membre prezentarea unor rapoarte Comisiei privind experiența acumulată, pe baza cărora Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului, însoțit de eventuale propuneri de revizuire a directivei pe care le consideră adecvate.
- (4) Raportul prezentat în temeiul articolului 8 din directiva menționată anterior identifică problemele concrete întâlnite în aplicarea practică a directivei.

(5) La 25 iunie 1998, Comunitatea Europeană a semnat Convenția CEE-ONU privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu („Convenția de la Aarhus”). Dispozițiile de drept comunitar trebuie să fie compatibile cu cele ale convenției în vederea încheierii acesteia de către Comunitatea Europeană.

(6) În interesul unei transparențe sporite, este necesară înlocuirea Directivei 90/313/CEE și nu modificarea acesteia, astfel încât părțile interesate să aibă la dispoziție un text de lege unic, clar și coerent.

(7) Diferențele dintre legislația în vigoare în statele membre, privind accesul la informațiile legate de mediu deținute de autoritățile publice pot crea inegalități în Comunitate în ceea ce privește accesul la astfel de informații sau condițiile de concurență.

(8) Dreptul de acces la informațiile despre mediu deținute de către sau pentru autoritățile publice trebuie asigurat tuturor persoanelor fizice și juridice, fără ca acestea să aibă obligația de a declara interesul pe care îl au în acest sens.

(9) Este, de asemenea, necesar ca autoritățile publice să pună la dispoziția publicului larg și să disemineze informații despre mediu într-o măsură cât mai mare posibil, în special folosind tehnologia informației și de comunicații. Dezvoltarea ulterioară a acestor tehnologii trebuie luată în considerare la raportarea privind prezenta directivă și la revizuirea acesteia.

(10) Definiția informațiilor despre mediu trebuie clarificată astfel încât să cuprindă informații sub orice formă despre starea mediului, factorii, măsurile sau activitățile care afectează sau care este posibil să afecteze mediul sau elaborate pentru a-l proteja, privind analizele costuri-beneficii și analizele economice folosite în cadrul unor astfel de măsuri sau activități și, de asemenea, informații despre starea sănătății și a siguranței umane, inclusiv contaminarea lanțului alimentar, condițiile de viață umană, edificiile de interes cultural și structurile construite în măsura în care acestea sunt, sau ar putea fi, afectate de problemele respective.

(11) Pentru lua în considerare principiul prevăzut la articolul 6 din tratat, care impune integrarea cerințelor privind mediul în definirea și punerea în aplicare a politicilor și a activităților comunitare, definiția autorităților publice trebuie extinsă pentru a cuprinde guvernul sau administrațiile publice de la nivel național, regional sau local, indiferent dacă acestea au sau nu responsabilități specifice legate de mediu. Definiția trebuie extinsă în același mod pentru a include alte persoane sau organisme care îndeplinesc funcții publice administrative privind mediul în conformitate cu legislația internă, precum și alte persoane sau organisme care acționează sub controlul acestora și care au responsabilități sau funcții publice legate de mediu.

⁽¹⁾ JO C 337 E, 28.11.2000, p. 156 și JO C 240 E, 28.8.2001, p. 289.

⁽²⁾ JO C 116, 20.4.2001, p. 43.

⁽³⁾ JO C 148, 18.5.2001, p. 9.

⁽⁴⁾ Avizul Parlamentului European din 14 martie 2001 (JO C 343, 5.12.2001, p. 165), Poziția comună a Consiliului din 28 ianuarie 2002 (JO C 113 E, 14.5.2002, p. 1) și Decizia Parlamentului European din 30 mai 2002 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial). Decizia Consiliului din 16 decembrie 2002 și Decizia Parlamentului European din 18 decembrie 2002.

⁽⁵⁾ JO L 158, 23.6.1990, p. 56.

- (12) Informațiile despre mediu deținute fizic de alte organisme în numele autorităților publice trebuie să intre, de asemenea, în sfera de aplicare a prezentei directive.
- (13) Informațiile despre mediu trebuie puse la dispoziția solicitanților cât mai repede posibil și într-un termen rezonabil, având în vedere orice eventuale termene precizate de solicitant.
- (14) Autoritățile publice trebuie să ofere informații despre mediu în forma sau în formatul precizat de solicitanți, cu excepția cazurilor în care acestea sunt deja disponibile publicului în alt format sau în altă formă sau este rezonabil să fie oferite în alt format sau în altă formă. În plus, autoritățile publice trebuie să depună toate eforturile rezonabile pentru a menține informațiile despre mediu deținute de către sau pentru ele în forme sau formate ușor de reprodus și accesat prin mijloace electronice.
- (15) Statele membre trebuie să stabilească modalitățile practice de punere la dispoziția publicului a acestor informații în mod eficient. Aceste modalități trebuie să garanteze faptul că informațiile pot fi accesate cu ușurință și în mod eficient și că sunt puse progresiv la dispoziția publicului prin intermediul rețelelor publice de telecomunicații, inclusiv al listelor accesibile public ale autorităților publice și al registrelor sau al listelor de informații despre mediu deținute de către sau în numele autorităților publice.
- (16) Dreptul la informație înseamnă că dezvăluirea informațiilor este regula generală și că autoritățile publice pot refuza o cerere de informații despre mediu în cazuri specifice și clar definite. Motivele de refuz trebuie interpretate în mod restrictiv, iar interesul public în numele căruia este dezvăluită informația trebuie comparat cu interesul servit de refuz. Motivele de refuz trebuie să îi fie prezentate solicitantului în termenul prevăzut de prezenta directivă.
- (17) Autoritățile publice trebuie să permită accesul la o parte din informațiile despre mediu în cazurile în care este posibilă separarea oricăror informații care intră în sfera de aplicare a excepțiilor de restul informațiilor solicitate.
- (18) Autoritățile publice trebuie să poată aplica o taxă pentru furnizarea informațiilor despre mediu, dar aceasta trebuie să fie rezonabilă. Acest lucru înseamnă că, ca regulă generală, taxele nu pot depăși costurile efective pentru obținerea materialului în cauză. Cazurile de solicitare a plății unui avans trebuie limitate. În cazuri speciale, atunci când autoritățile publice oferă informații despre mediu cu titlu comercial și acest lucru este necesar pentru a garanta continuarea colectării și a publicării unor astfel de informații, se consideră rezonabilă aplicarea unei taxe bazate pe situația de pe piață; poate fi solicitată plata unui avans. Baremul taxelor, însoțit de informații privind situa-
- țiile în care poate fi aplicată o taxă sau acordată o scutire de la plata acesteia trebuie pusă la dispoziția solicitanților și publicată.
- (19) Solicitanții trebuie să aibă posibilitatea de introducere a unui recurs administrativ sau judiciar în ceea ce privește actele sau omisiunile, unei autorități publice în legătură cu o cerere.
- (20) Autoritățile publice trebuie să depună eforturi pentru a garanta că informațiile despre mediu colectate de ele sau în numele lor sunt inteligibile, exacte și comparabile. Deoarece este un factor important pentru evaluarea calității informațiilor furnizate, metoda folosită pentru colectarea informațiilor trebuie, de asemenea, dezvăluită, la cerere.
- (21) Pentru a îmbunătăți conștientizarea de către public a problemelor de mediu și pentru a îmbunătăți protecția mediului, autoritățile publice trebuie, după caz, să pună la dispoziție sau să disemineze informații despre mediu care sunt relevante pentru funcțiile lor, în special prin intermediul tehnologiei telecomunicațiilor computerizate și/sau al tehnologiei electronice, în cazul în care acestea sunt disponibile.
- (22) Prezenta directivă trebuie evaluată din patru în patru ani, după intrarea în vigoare, având în vedere experiența acumulată, și după prezentarea rapoartelor relevante de către statele membre, și trebuie revizuită pe această bază. Comisia trebuie să prezinte un raport de evaluare Parlamentului European și Consiliului.
- (23) Deoarece obiectivele directivei propuse nu pot fi atinse în mod suficient de către statele membre și de aceea pot fi mai bine îndeplinite la nivelul Comunității, Comunitatea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, prevăzut la articolul menționat anterior, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru îndeplinirea acestor obiective.
- (24) Dispozițiile din prezenta directivă nu aduce atingere dreptului statelor membre de a menține sau de a introduce măsuri care prevăd un acces mai larg la informație decât cel impus prin prezenta directivă,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiective

Obiectivele prezentei directive sunt:

- (a) garantarea dreptului de acces la informațiile despre mediu deținute de către sau pentru autoritățile publice și stabilirea condițiilor de bază și a modalităților practice de exercitare a acestuia și

- (b) asigurarea, ca regulă generală, a punerii la dispoziția publicului și a diseminării progresive a informațiilor despre mediu pentru a se realiza cea mai largă disponibilitate și diseminare sistematică a informațiilor despre mediu la nivelul publicului. În acest scop, este promovată utilizarea, în special, a telecomunicațiilor computerizate și/sau a tehnologiei electronice, în cazul în care acestea sunt disponibile.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive:

1. „Informații despre mediu” înseamnă orice informații scrise, vizuale, verbale, electronice sau în orice altă formă materială privind:
  - (a) starea elementelor mediului, precum aerul și atmosfera, apa, solul, pământul, peisajul și siturile naturale, inclusiv terenuri umede, de coastă și maritime, diversitatea biologică și componentele sale, inclusiv organismele modificate genetic, precum și interacțiunea dintre aceste elemente;
  - (b) factorii, precum substanțele, energia, zgomotul, radiațiile sau deșeurile, inclusiv deșeurile radioactive, emisiile, deversările și alte tipuri de diseminare în mediu, care afectează sau care este posibil să afecteze elementele de mediu menționate la litera (a);
  - (c) măsurile (inclusiv măsurile administrative) cum sunt politicile, legislația, planurile, programele, acordurile de mediu și activitățile care afectează sau care este posibil să afecteze elementele și factorii menționați la literele (a) și (b), precum și măsurile sau activitățile elaborate pentru protejarea acestor elemente;
  - (d) rapoartele privind punerea în aplicare a legislației privind mediul;
  - (e) analizele costuri-beneficii și alte analize economice și ipoteze folosite în cadrul măsurilor și al activităților menționate la litera (c) și
  - (f) starea sănătății și siguranței umane, inclusiv contaminarea lanțului alimentară, în cazul în care este relevantă, situația vieții umane, a edificiilor de interes cultural și a structurilor construite, în măsura în care acestea sunt sau ar putea fi afectate de starea elementelor de mediu menționate la litera (a) sau, prin intermediul acelor elemente, de către oricare dintre aspectele menționate la literele (b) și (c).
2. „Autoritate publică” înseamnă:
  - (a) guvern sau altă administrație publică, inclusiv organisme publice consultative, de la nivel național, regional sau local;
  - (b) orice persoană fizică sau juridică care îndeplinește funcții în administrația publică în conformitate cu legislația internă, inclusiv îndatoriri, activități sau servicii specifice legate de mediu și
  - (c) orice alte persoane fizice sau juridice cu responsabilități sau funcții publice sau care furnizează servicii publice legate de mediu și care se află sub controlul unui organism sau al unei persoane care intră sub incidența literei (a) sau (b).

Statele membre pot prevedea ca această definiție să nu includă organismele sau instituțiile atunci când acestea acționează în baza capacităților lor judiciare sau legislative. În cazul în care

dispozițiile constituționale de la data adoptării prezentei directive nu prevăd o procedură de recurs în sensul articolului 6, statele membre pot exclude instituțiile sau organismele respective din definiție.

3. „Informații deținute de către o autoritate publică” înseamnă informațiile despre mediu aflate în posesia acesteia care au fost elaborate sau primite de autoritatea respectivă.
4. „Informații deținute pentru o autoritate publică” înseamnă informațiile de mediu care sunt deținute fizic de o persoană fizică sau juridică în numele unei autorități publice.
5. „Solicitant” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care solicită informații despre mediu.
6. „Public” înseamnă una sau mai multe persoane fizice sau juridice și, în conformitate cu legislația sau cu practica națională, asociațiile, organizațiile sau grupurile acestora.

Articolul 3

Accesul la informații despre mediu la cerere

- (1) Statele membre se asigură că, în conformitate cu dispozițiile din prezenta directivă, autoritățile publice trebuie să pună la dispoziția oricărui solicitant, la cererea acestuia și fără ca acesta să declare interesul pe care îl are în acest sens, informațiile despre mediu pe care le dețin sau care sunt deținute în numele lor.
- (2) Sub rezerva articolului 4 și având în vedere orice termene specificate de solicitant, informațiile despre mediu sunt puse la dispoziția acestuia:
  - (a) cât mai repede posibil sau, cel târziu, în termen de o lună de la primirea de către autoritatea publică menționată la alineatul (1) a cererii solicitantului sau
  - (b) în termen de două luni de la primirea cererii de către autoritatea publică în cazul în care volumul și complexitatea informațiilor sunt de asemenea natură încât perioada de o lună prevăzută la litera (a) nu poate fi respectată. În astfel de cazuri solicitantul este informat cât mai repede posibil, și în orice caz înainte de expirarea perioadei de o lună, cu privire la orice astfel de prelungire și la motivele acesteia.
- (3) În cazul în care o cerere este formulată într-un mod prea general, autoritatea publică îi cere solicitantului cât mai repede posibil, și cel târziu în termenul prevăzut la alineatul (2) litera (a), să furnizeze precizări despre cerere și îi oferă asistență în acest sens, de exemplu, prin furnizarea de informații privind folosirea registrelor publice menționate la alineatul (5) litera (c). Autoritățile publice pot refuza, în cazul în care consideră că este adecvat, cererile în temeiul articolului 4 alineatul (1) litera (c).
- (4) În cazul în care un solicitant cere unei autorități publice punerea la dispoziție a informațiilor într-o formă sau într-un format specific (inclusiv sub formă de copii), autoritatea publică îi pune la dispoziție informațiile respective în acest mod, cu excepția cazurilor în care:
  - (a) acestea sunt disponibile publicului în altă formă sau în alt format, în special în conformitate cu articolul 7, care îi este ușor accesibilă solicitantului sau
  - (b) este rezonabil ca autoritatea publică să pună la dispoziție informațiile în alt format sau în altă formă, caz în care trebuie indicate motivele pentru care sunt puse la dispoziție informațiile în forma sau formatul respectiv.

În sensul prezentului alineat, autoritățile publice depun toate eforturile rezonabile pentru a păstra informațiile despre mediu pe care le dețin sau care sunt deținute în numele lor în forme sau în formate care pot fi ușor reproduse și sunt accesibile prin intermediul telecomunicațiilor computerizate sau al altor mijloace electronice.

Solicitantului îi sunt furnizate în termenul menționat la alineatul (2) litera (a) motivele refuzului de a i se pune dispoziții informații, integral sau parțial, în forma sau în formatul solicitat.

(5) În sensul prezentului articol, statele membre se asigură că:

- (a) funcționarii au obligația de a sprijini publicul care solicită acces la informații;
- (b) listele autorităților publice sunt accesibile publicului și
- (c) că sunt definite modalitățile practice pentru garantarea exercitării eficiente a dreptului de acces la informații despre mediu, cum ar fi:
  - desemnarea de responsabili în materie de informații;
  - instituirea și menținerea unor facilități destinate examinării informațiilor solicitate;
  - registre sau liste de informații despre mediu deținute de autoritățile publice sau centrele de informare, cu indicații clare privind locul unde pot fi găsite astfel de informații.

Statele membre se asigură că autoritățile publice informează publicul în mod adecvat cu privire la drepturile de care beneficiază ca urmare a prezentei directive și că furnizează informații, indicații și consiliere în acest sens în mod adecvat.

Articolul 4

Excepții

(1) Statele membre pot dispune ca o cerere de informații despre mediu să fie refuzată în cazul în care:

- (a) informațiile solicitate nu sunt deținute de către sau în numele autorității publice căreia îi este adresată cererea. În astfel de cazuri, atunci când autoritatea publică are cunoștință de faptul că informațiile respective sunt deținute de către sau în numele altei autorități publice, aceasta transferă cererea, cât mai repede posibil, celeilalte autorități sau îl informează pe solicitant care este autoritatea căreia consideră că i se poate adresa în vederea obținerii informațiilor respective;
- (b) cererea este în mod evident nerezonabilă;
- (c) cererea este formulată în mod prea general, având în vedere articolul 3 alineatul (3);
- (d) cererea vizează materiale în curs de finalizare sau documente sau date care nu sunt finalizate;
- (e) cererea vizează comunicările interne, ținându-se seama de interesul prezentat de dezvăluire pentru public.

În cazul în care o cerere este refuzată pentru că vizează materiale în curs de finalizare, autoritatea publică furnizează numele autorității care pregătește materialul și termenul de finalizare estimat.

(2) Statele membre pot prevedea ca cererea de informații despre mediu să fie refuzată în cazul în care dezvăluirea informațiilor respective ar afecta în mod negativ:

- (a) confidențialitatea procedurilor desfășurate de autoritățile publice, în cazul în care legislația prevede o astfel de confidențialitate;
- (b) relațiile internaționale, siguranța publică sau apărarea națională;
- (c) cursul justiției, dreptul oricărei persoane de a avea un proces corect sau dreptul unei autorități publice de a efectua o anchetă de natură penală sau disciplinară;
- (d) confidențialitatea informațiilor comerciale sau industriale, în cazul în care legislația internă sau comunitară prevede o astfel de confidențialitate în vederea protejării intereselor economice legitime, inclusiv a interesului public privind păstrarea confidențialității statisticilor și a secretului fiscal;
- (e) drepturi de proprietate industrială;
- (f) confidențialitatea datelor și/sau a dosarelor personale privind o persoană fizică în cazul în care persoana respectivă nu a consimțit la dezvăluirea publică a informațiilor, în cazul în care legislația internă sau comunitară prevede o astfel de confidențialitate;
- (g) interesele sau protecția oricărei persoane care a furnizat informațiile solicitate în mod voluntar fără a avea sau fără a i se putea impune o obligație legală în acest sens, cu excepția cazurilor în care persoana respectivă consimte la difuzarea informațiilor în cauză;
- (h) protecția mediului vizat de informațiile respective, cum ar fi localizarea unor specii rare.

Motivele de refuz menționate la alineatele (1) și (2) se interpretează în mod restrictiv, ținându-se seama de interesul public servit de dezvăluire în cazul respectiv. În fiecare caz în parte interesul public servit de dezvăluire trebuie comparat cu interesul servit de refuz. Statele membre nu pot prevedea refuzarea unei cereri, în temeiul alineatului (2) literele (a), (d), (f) sau (h) în cazul în care cererea respectivă vizează date privind emisiile în mediu.

În acest cadru și în sensul aplicării literei (f), statele membre asigură respectarea cerințelor din Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date ⁽¹⁾.

(3) În cazul în care un stat membru prevede excepții, acesta poate elabora o listă de criterii accesibilă publicului pe baza căreia autoritatea în cauză poate decide modul de soluționare a cererilor.

⁽¹⁾ JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

(4) Informațiile despre mediu deținute de către sau pentru o autoritate publică care fac obiectul unei cereri sunt puse la dispoziția solicitantului parțial în cazul în care pot fi separate informații care intră în sfera de aplicare a alineatului (1) literele (d) și (e) sau a alineatului (2) de restul informațiilor solicitate.

(5) Refuzul de a pune la dispoziția solicitantului integral sau parțial informațiile solicitate îi este transmis acestuia în scris sau electronic, în cazul în care cererea a fost depusă în scris sau în cazul în care solicitantul cere acest lucru, în termenele menționate la articolul 3 alineatul (2) litera (a) sau, după caz, (b). Notificarea conține motivele refuzului și cuprinde informații privind procedura de recurs prevăzută în conformitate cu articolul 6.

Articolul 5

Taxe

(1) Accesul la registrele sau la listele publice instituite și păstrate în conformitate cu articolul 3 alineatul (5) și examinarea *in situ* a informațiilor solicitate sunt gratuite.

(2) Autoritățile publice pot aplica o taxă pentru furnizarea oricăror informații despre mediu, dar aceasta trebuie să se limiteze la o sumă rezonabilă.

(3) În cazul în care se aplică taxe, autoritățile publice publică și pun la dispoziția solicitanților un barem al acestor taxe, precum și informații privind situațiile în care acestea sunt percepute sau se pot acorda scutiri.

Articolul 6

Accesul la justiție

(1) Statele membre asigură oricărui solicitant care consideră că cererea sa de informații a fost ignorată, refuzată în mod incorect (indiferent dacă integral sau parțial), a primit un răspuns neadecvat sau nu a fost tratată în alt mod în conformitate cu dispozițiile articolelor 3, 4 și 5 accesul la o procedură în cadrul căreia actele sau omisiunile autorității publice în cauză pot fi reexamineate de către respectiva autoritate publică sau de către alta sau poate face obiectul unui revizuire administrative pe lângă un organism independent și imparțial instituit prin lege. Orice astfel de procedură este rapidă și fie gratuită, fie puțin costisitoare.

(2) Pe lângă procedura de revizuire menționată la alineatul (1), statele membre se asigură că solicitantul are acces la o procedură de atac într-o instanță sau pe lângă alt organism independent sau imparțial instituit prin lege, în cadrul căreia sunt analizate actele și omisiunile autorității publice în cauză și a căror hotărâre poate deveni finală. Statele membre pot prevedea, în plus, ca și terțele părți incriminate de dezvăluirea informațiilor să aibă acces la o cale de atac legală.

(3) Deciziile definitive adoptate în temeiul alineatului (2) sunt obligatorii pentru autoritatea publică care deține informațiile. Motivele trebuie prezentate în scris, cel puțin în cazurile în care accesul la informații este refuzat în temeiul prezentului articol.

Articolul 7

Diseminarea informațiilor despre mediu

(1) Statele membre iau toate măsurile necesare pentru a asigura organizarea de către autoritățile publice a informațiilor despre mediu care sunt relevante pentru funcțiile lor și care sunt deținute de către sau pentru ele, în vederea diseminării active și sistematice a acestora în rândul publicului, în special prin intermediul telecomunicațiilor computerizate și/sau al tehnologiei electronice, în cazul în care acestea sunt disponibile.

Informațiile puse la dispoziție prin intermediul telecomunicațiilor computerizate și/sau al tehnologiei electronice nu trebuie să includă informațiile colectate înainte de intrarea în vigoare a prezentei directive, cu excepția cazurilor în care acestea sunt deja disponibile în formă electronică.

Statele membre se asigură că informațiile despre mediu devin progresiv disponibile în cadrul unor baze de date electronice care sunt ușor accesibile publicului prin intermediul rețelelor publice de telecomunicații.

(2) Informațiile care urmează să devină disponibile și să fie diseminate sunt actualizate după cum este adecvat și includ cel puțin:

(a) textele tratatelor, ale convențiilor sau ale acordurilor internaționale și din legislația comunitară, internă, regională sau locală privind mediul sau legată de acesta;

(b) politicile, planurile și programele privind mediul;

(c) rapoarte cu privire la stadiul punerii în aplicare a elementelor menționate la literele (a) și (b), în cazul în care sunt elaborate sau deținute în formă electronică de către autoritățile publice;

(d) rapoartele privind starea mediului menționate la alineatul (3);

(e) date sau date rezumative rezultate din monitorizarea activităților care afectează, sau care este posibil să afecteze, mediul;

(f) autorizațiile care au un impact semnificativ asupra mediului și acordurile de mediu sau o trimitere la locul în care pot fi solicitate sau se găsesc astfel de informații în conformitate cu articolul 3;

(g) studii de impact asupra mediului și evaluări ale riscului privind elementele de mediu menționate la articolul 2 alineatul (1) litera (a) sau o trimitere la locul în care pot fi solicitate sau se găsesc astfel de informații în conformitate cu articolul 3.

(3) Fără să aducă atingere oricăror obligații speciale de raportare prevăzute de legislația comunitară, statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura publicarea la intervale regulate, care nu depășesc patru ani, a rapoartelor naționale, regionale sau locale, după caz, privind starea mediului; astfel de rapoarte includ informații privind calitatea și presiunile exercitate asupra mediului.

(4) Fără să aducă atingere oricăror obligații specifice de raportare prevăzute de legislația comunitară, statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura, în eventualitatea unei amenințări iminente pentru sănătatea umană sau pentru mediu, indiferent în cazul în care sunt provocate de activități umane sau de cauze naturale, diseminarea imediată și fără întârziere a tuturor informațiilor deținute de către sau pentru autoritățile publice care i-ar putea permite publicului care ar putea fi afectat să ia măsuri care să prevină sau să reducă efectele nocive ale amenințării.

(5) Excepțiile prevăzute la articolul 4 alineatele (1) și (2) se pot aplica în ceea ce privește îndatoririle impuse prin prezentul articol.

(6) Statele membre pot respecta dispozițiile prezentului articol creând legături spre site-uri internet unde pot fi găsite informațiile.

Articolul 8

Calitatea informațiilor despre mediu

(1) Statele membre se asigură, în măsura în care acest lucru depinde de ele, că orice informații compilate de către sau în numele lor sunt actualizate, exacte și comparabile.

(2) La cerere, autoritățile publice răspund cererilor de informații în temeiul articolului 2 alineatul (1) litera (b), informând solicitantul cu privire la locul în care pot fi găsite informațiile în cauză, în cazul în care sunt disponibile, cu privire la procedurile de măsurare, inclusiv privind metodele de analiză, de prelevare de probe și de tratare preliminară a probelor folosite pentru compilarea informațiilor sau legate de o procedură standardizată utilizată.

Articolul 9

Procedura de revizuire

(1) Până la 14 februarie 2009, statele membre raportează cu privire la experiența acumulată în aplicarea prezentei directive.

Acestea comunică raportul Comisiei până la 14 august 2009.

Până la 14 februarie 2004, Comisia transmite statelor membre un document orientativ în care este stabilit în mod clar modul în care aceasta dorește să raporteze statele membre.

(2) Având în vedere experiența acumulată și dezvoltările din domeniul telecomunicațiilor computerizate, Comisia întocmește un raport destinat Parlamentului European și Consiliului, însoțit de orice propuneri de revizuire pe care le consideră adecvate.

Articolul 10

Punerea în aplicare

Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative pentru a se conforma prezentei directive până la 14 februarie 2005. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

Articolul 11

Abrogare

Directiva 90/313/CEE se abrogă de la data de 14 februarie 2005.

Trimerile la directiva abrogată se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexă.

Articolul 12

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 13

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 28 ianuarie 2003.

Pentru Parlamentul European

Președintele

P. COX

Pentru Consiliu

Președintele

G. PAPANDREOU

ANEXĂ

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Directiva 90/313/CEE	Prezenta directivă
Articolul 1	Articolul 1 litera (a) Articolul 1 litera (b)
Articolul 2 litera (a)	Articolul 2 alineatul (1)
Articolul 2 litera (b)	Articolul 2 alineatul (2)
–	Articolul 2 alineatul (3)
–	Articolul 2 alineatul (4)
–	Articolul 2 alineatul (5)
–	Articolul 2 alineatul (6)
Articolul 3 alineatul (1)	Articolul 3 alineatul (1) și articolul 3 alineatul (5)
Articolul 3 alineatul (2)	Articolul 4 alineatul (2) și articolul 4 alineatul (4)
Articolul 3 alineatul (3)	Articolul 4 alineatul (1) literele (b), (c), (d) și (e)
Articolul 3 alineatul (4)	Articolul 3 alineatul (2) și articolul 4 alineatul (5)
–	Articolul 4 alineatul (1) litera (a)
–	Articolul 3 alineatul (3)
–	Articolul 3 alineatul (4)
Articolul 4	Articolul 6 alineatul (1) și articolul 6 alineatul (2)
–	Articolul 6 alineatul (3)
Articolul 5	Articolul 5 alineatul (1)
–	Articolul 5 alineatul (2)
–	Articolul 5 alineatul (3)
Articolul 6	Articolul 2 alineatul (2) litera (c), articolul 3 alineatul (1)
Articolul 7	Articolul 7 alineatele (1), (2) și (3)
–	Articolul 7 alineatul (4)
–	Articolul 7 alineatul (5)
–	Articolul 7 alineatul (6)
–	Articolul 8
Articolul 8	Articolul 9
Articolul 9	Articolul 10
Articolul 10	Articolul 13
–	Articolul 11
–	Articolul 12